

KORRESPONDENT WARSZAWSKI Y ZAGRANICZNY.

Z WARSZAWY DNIA 17. STYCZNIA R. 1797. w6 WTOREK.

z Londynu d. 13. Grudnia.

Wydatki wojenne na rok przyzły oprócz 2,132,000. F. S. inne ieszcze nowe okazały się, iako to; na wystawienie korpusu Milicyi z 60,000. ludzi złożonego 360,000. F. S. — Na zwerbowanie 15,000. ludzi do zkompletowania floty morskiej i lądowej, z których każdemu 20. aż do 25. *Guineow* na rękę dać trzeba, 575,000. F. S. Na 20,000. Kawaleryi z końmi 100,000. F. S. oprócz więc podanych przez Ministra wydatków, nowa *expens* wynosi 3,867,000. (154,680,000. złotych Polskich.)

Podług podanych Regestrów w Parlamencie okazało się, że Cesarz otrzymał w różnych terminach 2500,000. F. S. (100,000,000. złotych Pol.)

W *Sobotę* odebrała wiadomość Administracya, że Fregata *Reunion* powracając z *Shernes* do *Farmouth*, rozbiła się tak nieszczęśliwie, że tylko 3. ludzi wyratowało się. Był to jeden z najlepszych okrętów, które zabraliśmy Francyi, przeznaczonym był do eskortowania szalupy *Cynthia*, która do *Cuxhaven* dla przywiezienia Xięcia Wirtemberskiego popłynęła. Admirał *Vandeput* zabrał dwa bogato ładowane statki powracające z

Havannah, na jednym z nich ma się znajdować 120. beczek gotowych pieniędzy. — Do *Dover* przybyło szczęśliwie 16. statków do kompanii *Ost-Indyjskiej* należących. — Trzy Hollenderskie kapry odważyły się podsunąć aż pod same brzegi *Scarborough*, i zabrać dwa nasze płaskie statki. — W przeszłym tygodniu uciekło czterech Jeńców Francuzkich z więzienia w *Farmouth* i przyszli do *Lowestoffe* gdzie zabrali małą łódz, w której zbliżyli się do statku rybackiego, i wkoczywszy nań wzięli w niewolę znajdujących się w nim rybaków, odcięli kotwicę, i puścili się na morze. Po siedmio godzinney żegludze, znaleźli sposób rybacy których Francuzi w spodzie okrętu zamkneli, do wydobycia się, zabili jednego Francuza trzech zaś pozostałych mocno obili, i lubo już osiedm mil znajdowali się, powrócili do brzegów.

Sessya Parlamentowa d. 16. Grudnia.

Gdy komory celne w portach narych od dni kilku niepozwołyły wypakować towarów z przybywających okrętów, dopóki nie zapłacą cła podług nowo ułożoney taxy, przeto wymagał Admirał *Combs*, aby go

zainformowano, czyli to nowe cło ustanowione jest przez Departament skarbowy? *P. Ross* upewnił, że Departament nie zrobił tego ustanowienia. — *P. Grey* mówił, że podobny postępek arbitralny wykonany był w roku przeszłym na taxie wina, i domagał się, aby uwiadomionym został o procentach od pożyczoney Cesarzowi summy. Prawda rzekł, że izba zainformowana jest o układach tego-rocznych z Cesarzem, ale o przyszłości wcale nic jeszcze nie wie. — Udecydowano examinaować rachunki. — *P. Pitt* dopraszał się przeczytania Billu, który niedawno zrobił względem powiększenia krajowej milicyi, (to jest uzbrojenia części ludu.) *P. Fox* proponował, ażeby Bill ten był całkiem odrzucony, iako mogący wielkie w ludziach sprawić nieukontentowanie i skutki jego mogą być z czasem więcey nieprzyjaciółom niżli nam pomocne. — *P. Taylor* i wielu innych popierali zdanie *P. Foxa* dowodząc, że gdyby nieprzyjaciół chciał wylądować (lubo żadnego jeszcze nie ma do tego podobieństwa) każdy porwałby się dobrowolnie do broni. Drudzy utrzymywali, iż wylądowanie Francuzów nie jest rzeczą wątpliwą, i że wcale niewiadać, aby formowanie Milicyi, sprawiało iakie nieukontentowanie w ludziach. — *P. Pultney* rzekł: uważać należy, iż najlepszym sposobem jest uzbroić lud, aby go Panujący w niewolników obrócić niemógł. Gdy przedtym proponowano, aby Milicyą uformować, Ministrowie opierali się temu wszelkimi si-

łami, a partya opozycyina popierała go, dziś zaś wcale przeciwnie się dzieie. *Ameryka* i *Szwajcarya* daie nam przykład, iakie są skutki uzbrojenia ludu. Gdy lud jest uzbroiony, Rząd póty tylko spodziewać się może od niego pomocy, póki umie zaśluzyc i utrzymać miłość i zaufanie jego, w przeciwnym zaś przypadku, w wielkim zazwyczaj znayduie się niebezpieczeństwie. — *Sir Goary* dowodził znowu, że lud nie jest bynajmniey przeciwny projektowi *P. Pitta*. Przeto projekt *P. Foxa* odrzucony, a *P. Pitta* z znaczną większością głosów przyięty został.

P. Pitt domagał się znowu, aby powtórny jego Bill względem kawalerii, przeyrzano i poprawiono. Prawda, mówił, że kawalerya ta nie będzie exercytowana, w pilney iednak potrzebie użytą być może. Niech będą zawczasu nominowani Officerowie i niech wie każdy, gdzie się w przypadku ma stawić. — Pułkownik *Harcourt* chwalił mocno ten wniosek i dowodził, że widział z podobnego układu bardzo pomyslné skutki we *Flandryi* i *Ost-Indyi*. — *P. Biddulph* rzekł: cieszę się mocno, że aby raz przyznał się *P. Minister* do swoiey niedoskonałości, prosząc o poprawę swego wniosku, a gdy takowy nigdy dość dobrze poprawionym być nie może, więc lepiey go całkiem odrzucić.

Magistrat *Londyński* złożył wielką Radę dnia 14. t. m. na której podług żądania Pana *Hanson* zalecono Deputowanym *Miasta Londynu*, zasiadaia-

cym w Radzie, ażeby się domagali w niższej Izbie, o Sprawiedliwość na postępkę Ministrów za to, iż odważyli się bez wiedzy Parlamentu wydać Cesarzowi pieniądze (które są zawsze Majątkiem ludu *Angielskiego*,) *P. Curtis, Anderson, i Lishington*, opierali się temu mocno, lecz gdy przyszło do kretkowania, wniosek *P. Hanson* znaczną większością głosów utrzymał się. — Też same wnioski były przyczyną wielkich sprzeczek w niższej Izbie na Sessyi onegdajszej, która aż do godziny 4. z rana przeciągnęła się. — *Fox* głos zabrał: „Ministrowie Króla, wydając summy Cesarzowi i Kondeuszowi bez wiedzy zasiadającego Parlamentu za- „wiedli zaufanie w nich położone, „i nadwrezyli Prawa niższej Izby, „nie mówię ja, aby te pieniądze że- „były użyte, ale zawsze zapytać „się należy, czyli Ministrowie mo- „gą tak samowładnie skarbem publi- „cznym zarządzać? Dowodził po- „tym; iż nie ma przykładu, ażeby „kiedy Konstytucya nasza tak srogi „uszczerbek odebrała, i zapewne „gdy postęпки takie bezkarne zosta- „ną. Prawa nasze już nie długo trwać „będą. A jeżeli nieokryśli się wła- „dza Ministrów i żadna przeciwko „ich zamachom nie położy się tama, „wkrótce ścieśniony w swojej wła- „dzy Parlament, całe nareszcie u- „traci swoje znaczenie. „ Minister *Pitt* w długiej mowie dowodził, iż Ministrowie to tylko uczynili, do czego byli upoważnieni od Parla- mentu, że do zrobienia tego kroku okoliczności ich przymusiły, że ratować

Cesarza było ich powinnością dla związków Anglii, i że dobro Kraiu wymagało, aby to uczynione było w sekrecie, oraz iż trzymając styry Rządu, niemożna tak ściśle być skrepowanym, ażeby się opowiadać we wszystkich punktach w których tajemnica jest całą zasadą iey skutku. — Tu wystawiał stan rzeczy, w tedy gdy szczęście sprzyiając zwyciężkiew broni *Rzeplitey Francuzkiey*, (pierwszy raz wyrzekł to słowo) poprowadziło ich aż pod bramy stolicy *Bawaryi*. — Lubo Ministrowie utrzymowali, że bardzo dobrze użyli tych pieniędzy, wszelako partya przeciwna wiele czyniła przykrych zarzutów, i uważano że 40. Członków które zawsze bronę Ministrów utrzymywały, przeszły na opozycyjną. Aż na reszcie Dyrektor Bankowy *Bragge* podał projekt lżejszy nizeli był *P. Fava*: zaliczenie Cesarzowi pieniędzy, niepowinno wprawdzie zostać przykładem władzy Ministrowskiej na przyszłość, lecz gdy go w pilnym razie użyli, uważane to być powinno iako wczesne użycie dobrowolney ofiary, do której byli upoważnieni, i że używając swego kredytu, wzięli tę summę *a conto* rzeczoney dobrowolney ofiary.

P. Fox i *Scheridan* z większym jeszcze powstali zapalem przeciwko tey moderacyi. — Ostatni rzekł: Niepotrzeba odmieniać naszego wniosku, gdyż Minister ma zamiar przez wprowadzenie pieniędzy z Kraiu, podkopać fundamenta Praw naszych i zrobić się Dyktatorem Parlamentu.

P. Fox przyrównywał swoje przy-

wiązanie do Konstytucyi, z postępkami względem niey P. *Pitta*, i zapytał się przyjaciół Ministra, gdyby przyszło do bronienia Konstytucyi, czyliby prędzey z nim, lub z P. *Pittem* złączyli się. Postępki Ministra niszczą zupełnie władzę Parlamentu. Gańcie mnie iak chcecie, ale ja zawsze powiedam, że pieniądze wasze są w Niemczech, i że ich ztamtąd nigdy nieodbieriecie. Tajemnice Ministrowskie, są naszą prawdziwą zgubą, bo gdy postępek ten, który ze wszech miar publicznym powinien był zostać, a przez ukrywanie wziął postać wielkiej rzeczy, przeto przestraszył wielu i zrobił, że bilety nasze w *Sierpniu* i *Wrześniu* z ceny wypadły. Czyliż się Minister obawia, aby *Austryacy* uwiadomieni, że od wolnego Narodu pieniądze odbierają posiłki, nie stracili ochoty do walczenia przeciwko wolności. Nie przez nieufność do P. *Pitta*, lecz obawiam się Podskarbiego. Bo gdzież będzie nasze bezpieczeństwo, gdy Minister będzie milliony bez wiedzy naszej za granicę wydawał? Nagana nie jest dostateczną karą za wydane pieniądze *Kondeuszowi*. A jeżeliby jeszcze kiedy Minister odważył się na takie postęki, ja dopokąd tylko głos w tey izbie mieć będę, zawsze na niego skarżyć będę, a jeżeli głos mój zasłaby skutku nie zrobi, wkrótce popartym zostanie powszechnym głosem ludu. Ulżenie wniosku przyjęte zostało przeciwko wnioskowi P. *Pitta* 285. głosami przeciwko 81.— P. *Fox* domagał się znowu innego

poprawienia, lecz odrzucono; Sesja trwała do 4. godziny z rana.

Co dzień oczekujemy ważnych nowin o wypadkach morskich, gdyż *Sir Pellew* uwiadomił Rząd, iż wyprawa *Brestńska* jest w gotowości do wyjścia pod żagle. *Sir Pellew* krążąc około *Brestu* widział iak się eskadra Admirala *Richeri* z wyprawą *Brestńską* złączyła, lecz zbyt słabe mając siły, nie mógł się temu złączeniu oprzeć. Ostrzegł zatem Admirala *Colpoys*, który rzeczoney wyprawy pilnował, i sam się z nim złączył.

W *Jamaice* panuje żółta gorączka, wszystkie przychodzące ztamtąd depesze, bywają mocno nakadzane.

z Paryża d. 15. Grudnia.

Jak przybycie Lorda *Malmesbury* do Paryża zatrudniło powszechnie umysły, tak odiażd jego niespodziewany stał się powodem rozumowań, które w zwykłej otwierania zdań swoich swobodzie, okazują szczególny każdej Partyi charakter. Przybycie Lorda *Malmesbury* do Francyi było powodem wielu Deklamacyi przeciwko Anglii. Dziś gdy rozkaz Dyrektoryatu przymusił go do wyjazdu, mówią iż starał się wzburzyć lud dla zrobienia pokoiu; i ażeby nas pocieszyć, Partyzańci Ministra *La Croix*, mówią iż Negocyacye z Dworem *Londyńskim* nie są przerwane, a dla większego przekonania dodają, iż *Romans* nowej *Heloisy* zaczyna się od tego słowa = *Wyjeżdżay* — a jednak *Romans* ten doprowadzony był do kilku Tomów. Redaktor zaś między innymi tak daley pisze — Zna-

komite i liczne pomysły wojsk Rzepltey, nie zamknęły Francuzom ucha na głos ludzkości. Jeżeli pochwycili oręż, to dla obrony; jeżeli po wypędzeniu z ziemi swojej, ścigali jeszcze nieprzyjaciela, to dla przymuszenia go do pokoju. Pokoy był iedynym ich usiłowań i pragnienia celem, i już był szczęśliwie i gruntownie powrócony z większą częścią Mocarstw składających koalicją, kiedy nam pysznie zapowiedziane zostało przybycie do nas Angielskiego Posła. Ten postępek Anglii tyfiące wzbudził wątpliwości. Zdradliwe przeciw nam używane sposoby, wewnętrzne przez nią podniecane burze, zapalana i utrzymywana *Vandé*, jurgieltowani zdrajcy, fałszywemi zarzucona Francya Asygnatami, nakoniec znany harakter Posłańca składający się z obłudy i intrygi, wszystko to pokazywało złe Anglii zamiary, ale Dyrektoryat chciwie chwytający nadzieję powrocenia Europy pokoju, chętnie oddał wszelką wątpliwość, chciał mniemać, iż ledwo do wiary podobne Włoskich Armii czyny, oraz zupełny tryumf armii *Renu* i *Mozelli*, w sławnym iey odniesiony cofaniu, otworzyły narreszcie oczy Rządowi Anglii, pospieszył się więc z zezwoleniem na wydanie żądanych paszportów iey Posłowi. Anglia dyktuje powrocenie Cesarzowi wszystkich Kraiów posiadanych przed wojną; więc Francuzi którzy są zwycięzcami, którzy wylewali krew swoją, wycieńczyli swoje źródła dla odparcia nieustłzney napaści, powróciłyby mieli do

siebie w poniżającej zwyciężonych postaci! Znosićby mieli ciężar i kosztu wojny do której w obronie wolności przyniewoleni zostali, i lubo podług wyrazu Konstytucyi żaden Traktat nie może w sobie zawierać najmniejszego z ziemi Rzeczypltey oderwania, Dyrektoryat miałby powracać dawne *Belgium*, miałby sam na siebie podpisywać oskarżenie zgwałcenia *Kontraktu Towarzystwego*, którego całość jest mu szczególnie powierzona! a Narody do nas uciekające się, i na naszey polegające przyjaźni i rzetelności, miałyby zostać nikczemnie opuszczonemi. Proponuje nam Anglia opuszczenie Włoch, więcby potrzeba opuścić także niegdys *Sabaudya* i Hrabstwo *Nicei*; potrzebaby więc ich Mieszkańców tak zdradzić, iak dawnych *Belgów* zdradzono! Po tych dzikich propozycjach, następują dodatki, które z większym nieco staraniem ukrywają wstyd na który nas Rząd Angielski zamyslał wystawić. Zostawił innym Dworom całkowitą i nieograniczoną władzę mieszania się do Negocyacyi kiedy im się podobać będzie. Byłyby się zapewne te Dwory wmięszwały, gdyby Rząd nasz miał cierpliwość w słuchaniu takich propozycyi, a sprawiedliwie przekonane o naszey słabości, byłyby po nas nowego wymagały poniżenia. Wystawia potym Lord w projekcie swoim *Portugalia*, zamawiając również i dla niej wpływ do Negocyacyi, a wierny tajemnym swoim prawidłem zwalania na Rzpltą wszystkich ciężarów wojny, którą była przymuszona

przeciw całej utrzymywać Europie, złączonej na rozzerwanie i spustoszenie iey ziemi, Lord *Malmesbury* nie śmiejąc przecież wymagać otwarcie, ażeby Rząd Francuzki wyrzekł się zapłażenia umowionej przez *Portugalia* summy w nadgrodzie części straż swoich, rzuca w swojej Nocie nasienie tej niesprawiedliwej prentensyi, i chytrze proponuje ażeby postanowić, iż w Traktacie z *Portugalia*, żadna nie zaydzie kwestya o iakiejkolwiek uciążliwe dla iedney lub drugiej strony warunki.

z Paryża d. 25. Grudnia.

Generał *Hoche* w wydanej Proklamacyi mówi do woyska: „Dążemy do *Irlandyi*, podać rękę uciemienzonej ludzkości, *Irlandczykowie* przyimają nas iako braci i obrońców swoich, ale śmierć czeka tych, którzyby się ważyli gościnną pustoszyć ziemię.” — Przednia straż tej Floty składa się z 6. okrętów o 74. armatach i 4. fregat. Szrodek z iednego o 80. a pięciu o 74. armatach. Tylina straż z 4. okrętów o 74. iednego o 40. armatach, i czterech fregat. — *Contre-Admirał Richeri* komenderować będzie lekką Eskadrą. Prócz tego znajduje się siedm lekkich statków naładowanych amunicyą, rozmaitemi narzędziami, mundurami różnego koloru i kroiu. Woysko opatrzone iest w żywność tylko na dni 14. a maytkowie na 6. tygodni. — Generał *Hoche* na swoim okręcie *Pegazie* wiezie z sobą iednego Kapitana okrętowego i kilku fregatowych. — Zabrano na statkach łańcuchy, iakie się używa do zamy-

kania portów. — W porcie *Brestenskim* znajduje się ieszcze pięć okrętów liniowych i 6. fregat. Powszechnie tu iest mniemanie, że wkrótce druga wyprawa rozwinie żagle.

Rozniesiono tu już pogłoski o zaszłej potyczce między naszą i *Angielską* flotą, i że skutkiem iey miał być powrot naszej floty do portu, ale rzecz ta niezna yduie ieszcze wiary.

D. 5. Grudnia Flota *Hiszpańska* z *Tulonu* przy pomyslnym wietrze, wyszła pod żagle.

Rząd *Batawów* otrzymał pozwolenie wywozić do swych warsztatów drzewo z krajów *Balgickich*. Pozwolenie to, mówił Obyw. *Dumou-lard* na Radzie 500. iest dla nas tym bardziey potrzebne, im pewnieyszemi możemy być wojny, do której nas nieprzyjaciel przez wstydlive powołuje warunki.

Z Paryża d. 27. Grudnia.

Przybyły dnia 25. Kuryer do Dyrektoryatu przywoził Depesze od *Admirała Morard de Galles* i od *Generała Hoche* przyflane na korwecie do *Brest*. To co z tych depeszów i z listów partykularnych dóyść mogło do wiadomości publiczney, iest iż mocniejsza Eskadra *Angielska* czekała na naszą przy przeysciu *Irosse*, ale *Admirał* Francuzki potrafił iey uniknąć przeszedłszy niebezpieczną przeprawę nazwaną *Ratz*. Jeden z naszych okrętów *le Seduisant* niemożąc przełamać trudności którą gości deszcz powiększał, utonął naprzeciw *Penmarck*, ekwipaż przecieź uratowanym został. Ten przypadek nie-

wstrzymał biegu Eskadry, która przy odejściu korwety już na wysokości morskiej znajdowała się. Anglicy na 22. okrętach liniowych widząc że im się flota Brestńska przy odejściu od Portu wymknęła, popłyną zapewne ku *Sorlingem*, lub do przylądka *Lezard*, jeżeli się obawiają przybicia do *Irlandyi*. Prawie wszystkie publiczne nasze papiery zgadzają się, że to miejsce jest celem tej wyprawy. Dyrektoryat niemógł przed sobą zataić niebezpieczeństwa tego przedsięwzięcia, i długo pafsował się z propozycjami które mu w tej mierze były czynione, ale nakoniec przekonany planem Generała *Hoche*, iednomyślnie go przyjął.

Rozchodzi się w tym momencie wiadomość w Radzie 500. że Eskadra szczęśliwie stanęła na brzegach *Irlandyi*, na które wojska nasze wysiadły, i wśród wesołych wdzięczności okrzyków, przyietemi zostały od 15. tysięcy uzbrojonych Irlandczyków, od dawna do tego przy sposobionych.

W iednym z naszych *Dzienników* znajduje się następująca wiadomość: Gdy nasze wojska wkroczyły do *Bononii*, Dama iedna przechowująca w domu swoim Xiędza Francuzkiego, lękając się skutków, kazała mu się natychmiast wynieść. Ten przebacząc iey trwodze, która niekiedy do okrucieństwa prowadzi, wychodzi, i idzie . . . gdzie? . . . do samego *Bucnaparte*. — Generale, przychodzę prosić cię o iedną łaskę -- o iaką? — ażebyś mnie kazał przed twoim obozem rozstrzelać. — Jaki

masz powód do tak osobliwszej proźby? — Jestem Francuz, Emigrant, Xiędz, żyłem tu tylko z łaski Pani... która mi dała w swoim domu schronienie, nie sądzi się być w stanie dłużej mnie przechowywać; nie zostacie mi tylko umierać, i przychodzę poddać się. . . . — Powróć W Pan do tej Damy, rzekł *Bucnaparte*, i powiedz iey odemnie, iż ty będziesz dla niej rękomyją, i że ani W Pan, ani ona nie macie się czego obawiać. —

U nas zupełna panuje spokoyność, niewidać tu najmniejszego znaku wojny i w takiej zostaiemy obfitości, iakiey ieszcze nigdy u nas nie było. O żadnych kradzieżach i zabójstwach wcale niesłychać. Pod czas ostatniego targu z 5.450. worów mąki, tylko 700. worów przedano. Mięsa jest wielki dostatek, funt naypiękniejszego wołowego, kosztuje tylko 8. sous, Cielęciny 9. sous. Baraniny 7. sous. Wieprzowiny 8. sous. Niemiejsza obfitość jest co do drobiu, zwierzyny, i nabiadu. Ciecwierz naywiększy kosztuje 6. liwrów, Zając 35. sous, Krolik 15. sous, Prosię 2. liwry, funt Masy świeżego 18. sous, 1,000. Jay 75. liwrów, Syr de Brie naywiększy 40. liwrów, korzec kartofli czerwonych po 9. sous, białych 8. sous.

z Hagi d. 31. Grudnia.

Dnia 29. t. m. Obywatel *Hahn*, podał na sefyyi Zgromadzenia Narodowego objaśnienie Praw i powinności Obywatela, które poprzedzać mają nową Konstytucyą w następu-

iącym sposobie: Lud Batawski ogłasza przed całym światem, że wolna jego Konstytucya, niewzruszenie wsparta jest na zasadach Ludzkości.

P R A W O.

1mo. Pierwsza zasada społeczeństwa Obywatelskiego jest bezpieczeństwo osób, życia i majątku. 2do. Nikt od wolności i równości powszechney nie może odstąpić, tylko tyle, ileby go administracya iakiego urzędu do tego przyniewalała. 3tio. Każdy ubogi ma prawo zatrudnić się taką pracą, do iakiey jest zdalny i przez którą los swój polepszyć może, ci zaś ubodzy, którzy do pracy przez kalectwo, lub iakie inne szkodliwe przyczyny nie są zdawni, mają prawo domagać się o utrzymanie siebie kosztem publicznym. 4to. Równość na tym się zasadza, iż każdy Obywatel pod równym z innymi żyje prawem, i równe z nimi ma obowiązki. 5to. Wolność zasadza się na tym, iż każdemu wolno myśleć, mówić i czynić to wszystko, co innym nie szkodzi. 6to. Naywiększym dowodem dobrego Rządu w społeczeństwie jest, równość i wolność Obywateli. 7mo. Równość obywatelska nieprzełamuje różnicy osobistej od natury nadanej, iako to: w sile, dowcipie, talentach, majątku, cności i innych przymiotach, lecz zasadza się na szczęśliwej formie rządu dobrze ułożonego społeczeństwa, iż żaden Obywatel nie może swego współ-Obywatela do niczego przymuszać bez dobrowolnych wzajemnych układów. 8vo. Wolność lu-

du, czyli wolność obywatelska, jest to podległość Prawom, które lud sam sobie dobrowolnie ułożył. 9mo. Równość i wolność jest to być podległym Prawu, które ją utrzymuje, tey podległości ma pilnować całe społeczeństwo. 10to. Prawo jest to wyraz woli ogólnej, lub też wola większości obywatelskiej w tych okolicznościach, które się tyczą dobra lub nieszczęść publicznych. 11mo. Zwierzchność Krajowa jest to władza stanowienia i wykonywania Praw. 12do. Ta zaś znajdować się ma w ogóle ludu. 13tio. Sposobem nierozdzielny i nierozłączony. 14to. Do związku obywatelskiego, przez który Naród swą exystencją urzeczymuje, i podług którego pragnie być rządzonym, jest nieodbitie potrzebne badanie woli większości obywateli. 15to. Gdy lud po urządzeniu Praw, strzeżeniem onych zatrudnić się nie może, przeto obiera swoich Reprezentantów. 16to. Podług prawideł wolności i równości, nie może być żadna inna Reprezentacya ludu, iak tylko ta, która jest podług woli tegoż ludu obrana. 17mo. Reprezentanci ludu mają prawo czynić to wszystko, co im lud zalecił. (Dalszy ciąg w następującym Numérze.)

z Włoch d. 24. Grudnia.

Papiezka armia ma się coraz wzmacniać. — Gen. Francuzki *Vaubois* przybył d. 4. Grudnia do *Liworno*, na miejsce Generała *Serrurier*, który udał się do armii Włoskiej. — Dnia 7. t. m. Garnizon *Liworno* z 300. ludzi składający się, pomaszzerował do *Mafsa*.

DODATEK

D O D A T E K

D O

KORRESPONDENTA

WARSZĄWSKIEGO Y ZAGRANICZNEGO.

z Warszawy dnia 17. Stycznia Roku 1797. we Wtorek.

z Wiednia d. 28. Grudnia.

W Poniedziałek poszło ztąd kilka set ludzi od korpusów *Węgierskich* ku granicom *Włoskim*. — Mówią że znajdujący się *Niderlandczykowie* i *Szwajcary* otrzymają wkrótce rozkaz oddalenia się ztąd w 6. tygodniach. — Na Officerów którzy dnia 26. areztowani byli, stanął Dekret, podług którego jeden z nich skazany jest na Inwalida, innych zaś do różnych Regimentów poddawano. Ukarani byli za to, że mówili podczas bytności Cesarza w *Presburgu*: *Przykro jest wyśluzonemu Officerowi stać u młodego Xcia na sztyldwach*. Pan *Habermann* został Doktorem Cesarzkim na mieyscu zmarłego *Lagusius*. — Ostatnie raporta *F. M. Wurmsera* z *Mantui* donoszą, że ta Forteca jest opatrzona zbożem: przy odeysciu tego kuryera jeszcze się tam znajdowało 5,000. koni, pomiędzy którymi część jedna należała do Obywateli, reszta zaś do 40. szwadronów Kawaleryi tam znajdujących się, które w niezczesliwym dniu 7. *Sierpnia* z pod *Bassano* do tej Fortecy z *F. M. Wurmsere* schronili się. Prawda że Garnizon

cierpi niedostatek niektórych rzeczy, ale nie tych które są nieodbycie potrzebne. — Generał *Lilien* i Generał *Kwaternistrz* od armii stojącej pod *Kehl* bawią się tu jeszcze. Mówią że oblężenie tej Fortecy kosztuje niezmiernie summy.

z Konstantynopola d. 25. Grud:

Tutejszy Posel Rzepltey Francuzkiej *Auber du Bayet*, podał *Reis-Effendemu* Plan do Traktatu zaczepnego i odpornego między Rzepltą Francuzką i Portą *Ottomańską*. *Reis-Effendy* podał Plan ten *Dywanowi* do rozważenia.

Posel *Moskiewski P. Kotschubey* otrzymał rozkaz, aby przy urzędzie swoim zostawał; Posel zaś *Austryacki* dostał pozwolenie oddalenia się na rok jeden.

Znaczne summy których nowo przybyli *Francuzcy Officerowie* i *Rzemieślnicy* wymagali, znalazły tu nie iakie trudności, które się przecież coraz zmniejszają, podobno już są wyznaczone, gdyż Cesarz tyle przywiązania i szacunku ma dla nich, że trudno bardzo aby im co odmówiono być mogło.

z Straßburga d. 18. Grudnia.

Wczoray woysko nasze zrobilo wydzieczkę na robotników Austryackich pod *Kehl*, w czasie której Generał *Elkenmayer* lekko raniony został. Zdaie się, iż wkrótce przyidzie do wielkiej między dwoma woyskami rozprawy.

Z *Paryża* wyprawiono na znaczney liczbie wozów do armii naszej 140,000. par trzewików, 50,000. mundurów i innych rekwizytów, których część już przybyła do obozu naszego.

z Petersburga d. 31. Grudnia.

Imperator często przechodzi się prywatnie po *Petersburgu*. — Niedawno doszły do niego skargi o drożyznę, skoro to usłyszał, poszedł sam nieznacznie kupić bochenek chleba, potem kazał go zważyć, a gdy uznał, iż podług tary niedoważał, wydał surowe w tey mierze rozkazy, iakoż od tego czasu wielka nastała tanność, zgoła lud cały wielbi i błogosławi swego nowego Pana.

z Szwabii dnia 25. Grudnia.

Generał Gwardyi Dyrektoryatowej Obywatel *Krieg*, zwany od Francuzów *Krick*, jest rodem z Miasta *Lahr* w *Szwabii*. Wszedł w służbę Francuzką w roku 1757. i przez ciąg siedmioletniej wojny znajdował się w *Korsyce*. W roku 1782. użyty był do wiadomey ekspedycyi przeciwko *Genewie*. W roku 1793. dosłużył się rangi Generała dywizyi. — Posiada znaczny majątek.

Z Cadix d. 3. Grudnia.

Wyszła wczoray pod żagle z portu naszego Flota do *Ameryki*, złożona z 12. okrętów liniowych, i 4. fregatach, na które 12,000. woyska lądowego znajduje się. — Fregata bogato ładowana, powróciła tu szczęśliwie we 34. dniach z *Caracas*. Między zdobyczą naszą morłką znajduje się 7. Angielskich statków transportowych i jeden *Lugger* o 14. armatach, na którym cała korespondencya z *Korsyki* do *Angli* przewieziona być miała. — Z rozkazu rządu zaczynaia Port i Arsenał nasz fortyfikować, buduią tu z pośpiechem 40. płaskich statków kanonierskich i sposobia znaczną żywność dla Floty Francuzkiej, której tu wkrótce spodziewamy się — W *Cartagena* znajduje się 18. liniowych okrętów w gotowości do wyjścia pod żagle,

z Koblentz d. 23. Grudnia.

Choć przewóz do doliny *Ehrenbreitstein* surowo był zakazany, przecieź otrzymały niektóre osoby pozwolenie przewiezienia się, spodziewaią się nawet, iż przewóz ten za dni kilka będzie znowu pozwolony. — Francuzki Officer, kommanderuiący w *Capelle*, aresztowany został za to, iż kazał na iadące z daleka fury z drzewem na przeciwną stronę dać ognia z armat.

Od Menu d. 31. Grudnia.

Z Przyczyny wielkiego wylewu *Kinzingi*, Austryacy musieli opuścić kilka bateriów pod *Kehl*, część ich

armii poszła na zimowe leże. — Po nad niższym *Renem* panuje dotąd wielka spokojność. — Generał *Wornek* otrzymał Urlop, w czasie którego kommanderować będzie Xiążę *Lambesc*. — Listy z *Koblentz* donoszą, iż Generał Francuzki dał także niektórym Oficerom urlop na dwa miesiące. — *Sasko-Keburski* Kommissarz, wydał rozkazy do Departamentów pod dozorem jego zostających, iż gdy *Saxonia* przystąpiła do neutralności, przeto żadne przechody, ani kwatery dla armii *Austryackiej* pozwolone być nie mogą.

z *Frankfortu* d. 31. Grudnia.

Francuzi po tamtej stronie *Renu* tak są bezpieczni, iż dają urlop niektórym Oficerom. — Sześć Regimentów *Austryackich* przeszło przez *Bamberg* do armii pod *Kehl*. — Chociaż wojsko nasze groziło bombardowaniem *Strażburgowi* doświadczywszy jednak, iż żadne działa do sięgnąć do niego nie mogą, odstąpiło tego zamyśłu.

z *Wenecyi* d. 20. Grudnia.

Generał *Buonaparte* przybył wczoraj do *Verony*. Gdy armia *Austryacka* na nowo wzmocniona, znowu zaczyna czynić jakieś poruszenia, zdaje się, że część ich zmierza ku *Bononii* dla złączenia się z korpusem wojska *Papiezkiego* stojącym pod *Faenza*. Francuzi powiększyli znacznie swe siły w okolicach *Bononii* i *Ferrary*, i coraz bardziej wzmacniają nowo-przybywającemi licznymi wojskami z *Francyi*.

z *Wezel* d. 1. Stycznia.

Francuzi coraz bardziej wzma-

niają się w szanclu mostowym pod *Neuwied*, a lubo neutralność tego miasta już jest przełamana, przecież wszystko w spokojności zostaje do tego czasu. Arcy-Xiążę *Karol* miał oświadczyć, iż póty generalnego armistycyumu nie podpisze, póki Francuzi nieopuszczą całkiem prawego brzegu *Renu*, i nie ściagną się aż za *Mozę*.

z *Kopenhagi* d. 5. Stycznia.

Pan *Pichman* Konsul Króla naszego w Porcie Francuzkim *Havre de Grace*, przysłał uwiadomienie do Collegium tutejszego Handlowego i Ekonomicznego, iż postanowiono przez Dekret Rządowy, że nie tylko Angielskie okręty przybywające do Francuzkich portów konfiskowane być mają, ale nawet i neutralne tey samey karze podpadać będą, gdyby się Angielskie towary na nich znajdować miały. Przykład tego widziałem na naszym okręcie na którym 19. paków Angielskiego towaru znajdowało się, a okręt z wielką trudnością za moją poręką zaledwo wypuszczony został. Dochodzi nas ze *Szwecyi* wiadomość, że Imperator *Rossyjski* uznał *Rzeczpospolitą Francuzką*.

Ostatnie listy z *Petersburga* niewspominają o ratyfikacyi Traktatu z Anglią przez Imperatora *Rossyjskiego*.

z *Włoch* d. 18. Grudnia.

Dyrektoryat Rzpltey Francuzkiej prosił dworu *Turyńskiego* o pozwolenie, aby przez kraj jego 16,000. armii Francuzkiej przeysć mogło. — W *Medyolanis* wydano Proklamacyą, iż wszyscy którzyby się odważyli żołnierzy legionu *Lombardzkiego* do

dezercyi namawiać, karze dziesięcioletniego więzienia podpadną. Ci zaś którzyby dla obcego Mocarstwa werbowali, karę śmierci odniosą, a dobra ich skonfiskowane będą.

Kontynuacja Konstytucyi Bononńskiej.

ROZDZIAŁ III.

Seymiki Generalne.

16to. Seymiki generalne składają się z Obywateli w iedneyże mieszkających Parafii. — 17mo Prezydować będzie Rektor, albo pierwsza z osób Swieckich tey Parafii. Ten obierze przez vota Sekretarza i trzech Asystentów umiejących czytać i pisać. 18vo. Gdzieby się nie znalazła taka liczba osób umiejących czytać i pisać, Artykuł ten ściągają się przynajmniej do Sekretarza. — 19no. Tak w Miejskich, iako i Terytorialnych Parafiach, każdy dziesiątek obywateli ma obrąć z pomiędzy siebie iednego Deputowanego na Seymiki *Dekurjonalne*, a ci Deputowani nazywać się będą *Dekuryonami*. 20mo. Jeżeli po podziale obywatelów na dziesiątki, zostanie się w której Parafii po ostatnim dziesiątku, reszta składająca większą liczbę nad pięciu, liczba ta może sobie osobnego obrąć *Dekuryona*, — 21mo. Elekcyja odbywać się ma przez sekretne vo-

ta, to jest każdy obywatel podaje osobę zapisaną na karteczce, lub wymienia iey nazwisko do ucha Prezydenta, Sekretarza i Asystentów przy wotowaniu. — Ci, których nazwisko jest więcej razy podane, zostają wybranemi, w iedney zaś liczbie, los decyduje. — 22do. Nikt dać nie może swojej kreski przez Plenipotenta, ani iey dawać może na więcej, iak na iednym Seymiku generalnym. — 23tio. Jeżeli kto posiada dwa pomieszkania, jedno stałe, a drugie przypadkowe, dawać tylko ma votum z stałego pomieszkania. — 24to. To wszystko, coby było postanowione na Seymiku generalnym przeciwko iego obiektowi, lub przeciw formie przepisanej przez Konstytucyą, jest nieważne. — 25to. Nikt nie może przychodzić z bronią na Seymiki generalne. — 26to. Gdyby który obywatel został prawnie przekonany o kupienie lub przedanie swojej kreski, lub wylednanie iey sobie przez wykrętne sposoby, jest oddalony od seymikowania i od wszelkich urzędów przez Konstytucyą ustanowionych, na lat 20; jeżeliby zaś ten postępek powtórzył, na zawsze. (*Reszta w przyszłym Numerze*)

D O N I E S I E N I E

Da das dem Herrn Carl Plendus gehörige auf der Solee zwischen dem Königl. Preuss. Saltz-Magazin und dem Magazin der Fürsten Lubomirka gelegene Grundstück mit der dazu gehörigen Gebäuden verkauft werden soll, und Käufer sich in Absicht der darauf haftenden Schulden präcaviren will so wird ein jeder der dem Herrn Carl Plendus auf gedachtes Grundstück geld geliehen hat, dienstlich ersucht, sich binnen Dato und vier Wochen mit seinen Schuldforderungen bey dem Königl. Preuss. Ober Saltz Inspektor Herrmann zu melden. Nach Verlauff von vier Wochen wird keine Schuldforderung mer angenommen. Warschau d. 5. Januarii 1797.

Podaje się do wiadomości publiczney, iż grunt i dwo ek z wszystkimi budynkami JP. Karola Plendus na Szulcu między Zupą Solna Pruską i possessyą Xiążąt Lubomirskich, został przedany; Należność zaś za te possessye wypłaconą będzie dala 5. Lutego roku terażniejszego. Ostrzeżę się za tym, iż jeżeli ma kto jakie pretensye zapisane i zabezpieczone na tey possessyi, ażeby w ciągu iednego miesiąca, to jest od 5. Stycznia, do 5. Lutego zgłosił się do JP. Hermana w Pałacu Pruskim mieszkaiącego, z okazaniem swoich dowodow. Po upłynieniu zaś tego wyżej wyrażonego terminu, żadna pretensya przyjętą nie będzie. W Warszawie d. 5. Stycznia 1797. R.

DRUGI